

[Niels Westerby.]

højere grad et skattelovgivningsanliggende, end det falder inden for dette lovforslags rammer.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14.

Mødet udsat kl. 11⁵⁸.

Mødet genoptaget kl. 14.

Forhandlingen genoptoges.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg vil gerne takke udvalget for det grundige arbejde, der er gjort med forslaget til lov om boligbyggeri, og for den store tilslutning, der er både til lovforslaget og til de ændringsforslag, jeg har stillet. Der er jo tilslutning til det, som også blev klart under udvalgsbehandlingen, nemlig at det var nødvendigt at nå frem til en sådan løsning, at beboerindskuddene i socialt byggeri kunne nedsættes. Bruttolånsprincippet plus kursfaldet og de lave kurser har jo fået indskuddene op på en 10.000-12.000 kr. mod tidligere fra 3.000 til 5.000 kr., og det er ikke muligt for de familier, som det sociale byggeri ellers er beregnet for, og som kan få boligsikring, at klare indskuddene med de indtægter, de har. Når samtidig kapitaltilskuddene bortfaldt, havde man ingen mulighed for at dække de mindstbemedlede indskud. Man kunne være gået andre veje, som vi også har drøftet. Man kunne have forhøjet lånegrænserne, og man kunne have lavet særlige låneordninger med indførelse af en slags fjerde prioritet. Men da vi jo venter, at landsbyggefonden på et eller andet tidspunkt netop skal indtræde på den måde, var det ikke særlig praktisk. Det ville også stille større krav til det offentlige end den fremgangsmåde, der her foreslås.

Jeg synes, at vi ved overgangen til netto-princippet opnår en række betydelige fordele. Vi opnår en generel nedsættelse af indskuddene for alle boligtagende, så det bliver lettere at skaffe de fornødne midler hertil, idet indskuddene jo nok vil blive reduceret

fra 10.000-12.000 kr. til en 5.000-6.000 kr. Det vil også blive lettere under denne ordning — det har noget at gøre med regnskabsaflæggelse osv. — at forudse og beregne indskuddene, når man ikke skal tage hensyn til ukendte kurstab, lige så vel som det vil blive en betydelig administrativ lettelse såvel for selskaberne og kommunerne som for ministeriet.

Men det er rigtigt, at vi har måttet foretage visse ændringer i det oprindelige lovforslag, idet det måtte være nødvendigt at finde en overgangsordning for det byggeri, hvortil der er givet tilsagn efter bruttolånsprincippet, byggeri, som er under opførelse, men endnu ikke er overtaget, men som er ved at være færdigt og skal indflyttes i den nærmeste tid. Jeg bebudede derfor allerede ved fremsættelsen af lovforslaget en sådan ændring, og jeg synes, vi ved de ændringsforslag, der er stillet, har fundet en god løsning derved, at der gives tilbagevirkende kraft for alt det byggeri, der endnu ikke er taget i brug, d. v. s. alt, hvori man ikke pr. 30. april 1967 er flyttet ind og har betalt indskuddet. Det vil nok ikke være rimeligt, og det ville i hvert fald medføre en række administrative vanskeligheder, hvis man skulle gå endnu videre og indføre netto-princippet i det byggeri, der både er finansieret, indflyttet og betalt indskud for, og derfor har vi valgt den nævnte overgangsordning, men det er selvfølgelig klart, at der vil være problemer i en hvilken som helst overgangsordning.

Jeg er også glad for, at der er givet tilslutning til de ændringsforslag, som er begrundet i de forhandlinger, vi har ført med de kommunale organisationer, der jo fremsatte ønske om at bibeholde de tidligere lempelige ordninger i fuld udstrækning, sådan at det ud over det, der i øvrigt findes af låneordninger, bliver muligt for kommunerne at klare problemerne.

Hr. Ib Thyregod bad mig fremsætte en prognose for fremtidens boligbyggeri. Jeg kan jo gå ud fra det, vi ved. Vi ved, at der ved indgangen til 1967 var ca. 55.000 boliger under opførelse. Vi ved, at vi det sidste år har færdiggjort ca. 40.000 boliger. Vi ved også, at der i det første kvartal af 1967 er lidt færre igangsættelser end tidligere; men boligbyggeriet er jo frit, bortset fra de 12.000 lejligheder, der gennem statsgaranti